

SENATORJI OSTRO KRITIZIRAJO VLADNO PREDLOGO

PREDSEDNIKOVI NAČRTI ZA SOCIJALNO ZAŠČITO ZADEVAJO NA VEDNO HUIŠI ODPOR

Predno bo NRA obnovljena, jo bo treba temeljito reorganizirati. — Senatorji zahtevajo preiskavo. Predsednik je imenoval Roberta E. Wooda za predsednika svetovalnega odseka. — V senatu se bodo vršile še ostre debate. — Kongresnik svari pred Japonci.

WASHINGTON, D. C., 14. februarja. — Republikanski senator Nye iz Indiane in demokratiški senator McCarran iz Nevade sta danes zahtevala, naj se temeljito preišče poslovanje NRA, predno bo vlada predlagala, naj bo poslovanje te vladne agencije podaljšano.

NRA v svoji sedanji obliki ne sme več obstajati. Senator Nye očita NRA "nepravičnost, zatiranje in enostranost".

WASHINGTON, D. C., 14. februarja. — Predsednikova predloga, ki določa, naj se dovoli 4880 milijonov dolarjev za pomoč in nabavo dela nezaposlenim, je naletela danes v senatu na odločen odpor. Proti nji niso bili samo republikanci, pač pa tudi nekateri demokratje. Vse kaže, da so na programu še ostre debate.

Predloga bo najbrž vrnjena posebnemu odseku, da jo bo prikriljil soglasno z željami nekaterih senatorjev.

Predsednik Roosevelt si je pa svest zmage ter je prepričan, da bo predloga sprejeta brez vsakih bistvenih izprememb.

Roberta E. Wooda, predsednika Sears Roebuck & Company, je imenoval načelnikom posebnega odseka trgovcev, ki mu bodo svetovali, kako naj z največjim pridom porabi štiri milijarde dolarjev, ki so namenjene za nabavo dela nezaposlenim.

Wooda sta spremila danes v Belo hišo trgovski tajnik Roper in H. P. Kendall, predsednik svetovalnega odseka trgovske zbornice.

Predlog senatorja McCarrana, naj dobivajo delavci, zaposleni pri javnih gradnjah, krajevne plače, je bil zavrnjen.

Harry L. Hopkins, načelnik reliefne administracije je danes obnovil svoj napad na American Federation of Labor, ki, kakor znano, zahteva za delavce krajevne plače oziroma krajši delovni čas.

Zavrnjen je bil predlog senatorja Adamsa iz Colorada, naj se iz predloge črta dve milijardi dolarjev.

Glasovanje o amendentih se bo vršilo prihodnji teden, medtem se bo pa debata nadaljevala.

WASHINGTON, D. C., 14. februarja. — Demokratični kongresnik John F. Dockweiler je pred odborom za vojaške zadeve zatrjeval, da je na zapadni obali 25,000 vojaško izvežbanih Japoncev, ki so vsak trenutek pripravljeni prijeti za orožje in prodirati v notranjost dežele.

"Vem, da je izmed 100,000 Japoncev, ki živijo v Californiji, 25,000 pripravljenih jutri prijeti za orožje," je rekel Dockweiler. To je resna stvar. Toda v pristanišču v Los Angeles je 150 japonskih ribiških ladij. Saj izgledajo kot ribiške ladje, toda —

Dalje je rekel, da so nekatere ladje tako velike, da morejo nositi tudi težke topove. Dalje tri Dockweiler, da se na teh ladjah nahajajo izvežbani rezervisti. Ladje so sicer ribiške ladje, toda mnogokrat se sestajajo na visokem morju z japonskimi bojnimi ladjami, da izmenjajo mornariške rezerviste. Japonski rezervni častniki so poveljniki na ribiških ladjah, katere je zgradila japonska vlada.

Dockweiler je podal ta izjavjanja v zvezi z razpravo o utrdbah v Alaski, ob Panamskem kanalu in ob zapadnem obrežju Združenih držav. Japonci

Italija je pripravljena na večletno vojno

NOVI MEHIŠKI POSŁANIK

Mehika je poslala svojega najboljšega diplomata v Washington. Prepričati hoče poslabšanje odnosov.

Washington, D. C., 14. febr. Mehika je v naglici poklicala svojega najposobnejšega diplomata dr. Francisco Castilo Najero, ki se je posebno pokazal v Ženevi, kot poslanika v Washington, da prepriča, da bi se prijateljski odnosi z Združenimi državami, kakor jih je pod predsednikom Coolidgejem vpeljal posl. Dwight Morrow leta 1927, zaradi zadnjih dogodkov ne poslabšali.

Kot znano, se je kongres v zadnjih dveh tednih že trikrat pečal s preganjanjem katoličanov v Mehiki in senator Borah je trdno odločen, da doseže senatno preiskavo tega preganjanja. Vlada se sicer brani vmešavati se v notranje zadeve Mehike, toda pritisk kongresa je še vedno zelo velik.

Mehiški zunanji minister Emilio Portes Gil je že izjavil, da bi vsaka ameriška preiskava zelo škodovala prijateljski politiki predsednika Roosevelta, toda pri tem ni omenjal kongresnikov, ki zahtevajo preiskavo. In pod temi razmerami stoji dr. Najero na svojem mestu pred veliko nalogo, ki v resnici zahteva vso spietnost izkušenega diplomata.

OBLETNICA PAPEŽA PIJA

Papež Pij XI. je najmodernejši papež. — Ob obletnici je otvoril novo radijsko postajo.

Vatikan, 14. februarja. — Papež Pij XI. je z 20 kardinali v Sikstinski kapeli obhajal 13-obljetnico svoje izvolitve za papeža.

Na tisoče vernikov in duhovnikov je pozdravljalo papeža, ko so ga na nosilnici nesli po vatikanskih hodnikih v kapelo.

Istega dne je papež tudi otvoril novo radijsko postajo ter je obenem obhajal dovršitev popravilnih del v Vatikanu, vsled česar je dobil naslov "najmodernejši papež".

V 13 letih svojega papeževanja

so v zadnjih par letih utrdili 1400 otokov, ki so jih od Lige narodov prejeli kot mandat, dasi Japonska to zanikuje, toda na teh otokih ne sme nobena tuja ladja pristati.

Tu pa ga je predsednik odbora McSwain prekinil z besedami.

"Ta odbor želi, da se izpusti vse, kar bi dalo povod za kak napad. Vedno povdarjamo, da vsak poročevalec odbora črta iz svojega poročila besedo Japonska, Anglija, ali ime katerekoli druge države."

KATASTROFA "MACONA" JIM NI VZELA POGUMA

"Kar zna Graf Zeppelin, znamo tudi mi." — Graditelji zagovarjajo porabo vodljivih balonov.

Akron, Ohio, 14. februarja. Zagovorniki vodljivih zrakoplovov v Akronu, kjer sta bila zgrajena zrakoplova "Akron" in "Macon" in ki sta se oba razbila, so pričeli braniti zračne ladje, četudi jih je "Maconova" nesreča navdala z žalostjo.

Predsednik trgovske zbornice v Akronu L. M. Buckingham je rekel:

"Dr. Hugo Eekener neprestano leta čez ocean s svojim zrakoplovom 'Graf Zeppelin', ki je mnogo starejši in nima modernih aparatov in priprav kot sedanji novi zrakoplovi. Njegov uspeh dokazuje, da 'Akron' in 'Macon' nista imela pravega vodstva".

Paul W. Lichtfeld, predsednik Goodyear-Zeppelin Corporation, ki je gradila oba zrakoplova, je hvalil vodstvo poveljnika Wileya, toda o nesreči ni hotel govoriti, dokler preiskava ne dožene vzroka nesreče. Rekel je, da bo njegova družba vedno pripravljena vladi pomagati pri preiskavi. Ravno tako je rekel graditelj "Macona" dr. Karol Arnstein. Buckingham je rekel, da poveljstvo ne izbere izvežbanih mož za zrakoplove in vsled tega se dogajajo take nesreče.

100 ŽIDOV NA GLADOVNI STAVKI

Jeruzalem, Palestina, 13. februarja. — Danes je začelo tukaj z gladovno stavko več kot sto židov, katere so oblasti zaprle, ker so prišli v Palestino na nepostaven način.

nja je Pij XI. več prenenredil v Vatikanu kot katerikoli njegov prednik. V tem času je dobil Vatikan železnico in železniško postajo, 3 radio postaje, elektrarno in napravo za centralno kurjavo, novo umetniško galerijo, pošto palačo, veličastno governersko palačo ter najmodernejše gasilske priprave.

Več milijonov dolarjev je tudi izdal za popravilo vatičanske knjižnice.

BORBA PROTI BUTLEGARJEM

V državi New York se prodaja 50 odstotkov butlegarskega žganja. Mulrooney zahteva nove davke.

Albany, N. Y., 14. februarja. Zastopniki gostilničarjev so senatnemu in poslanskemu odboru za prodajo opojnih pijač povedali, da se v državi New York še vedno prodaja 50 odstotkov butlegarskega žganja. Vsled tega je ravnatelj državne oblasti za nadzorstvo alkoholnih pijač Edward P. Mulrooney takoj predlagal, da država vpelje kolke za vse opojne pijače, kakoršne kolke zahteva tudi zvezna vlada. S tem hoče Mulrooney odpraviti prodajo butlegarskega žganja.

Glede voditeljev gostilničarjev, ki zahtevajo olajšanje postav glede žganja je Mulrooney rekel, da so sebični in grabljiivi. Vse te zahteve bodo najbrže vržene v koš, ker Mulrooney tako zahteva. Mulrooney pravi, da je sedanja postava najboljša s stališča policije in tudi najliberalnejša za javnost.

Glede predloga, da bi bil odpravljen davek za prodajo piva, češ, da 90 odstotkov takih gostiln pod roko prodaja žganje, je rekel Mulrooney: "Takih kršiteljev postav zasačimo dovolj, ne glede na to, kako dovoljenje imajo".

Mulrooney je tudi odločno proti temu, da bi se gostilne odpirale že ob 6 zjutraj, ker bi delavci, ko gredo na delo, takoj zjutraj že pili žganje.

TROJANOVSKI O SOVJ. UNIJI

Sovjeti niso brezpogojni pacifisti. — Za dosegov velikih ciljev se je treba boriti.

Philadelphia, Pa., 14. febr. "Mi v Sovjetski uniji smo mnenja, da se proti miru ne moremo držati pasivno. Kakor za doseg težavnih ciljev v življenju, se moramo boriti tudi za mir".

To izjavo je podal sovjetski poslanik v Washingtonu Aleksander Trojanovsky ko je pred American Academy of Political and Social Science govoril o zunanji politiki sovjetske Rusije.

Trojanovsky je povdarjal, da je sovjetska Rusija v svojem boju za mir sklenila nenapadalne pogodbe s 14 državami. Enajst teh pogodb natančno določa pojem "napad".

"Leta 1932 smo ponudili Japonski nenapadalno pogodbo", je rekel sovjetski poslanik, "toda tedanja japonska vlada jo je zavrnila".

Dalje je rekel Trojanovsky, da povsod, kadar bere poročila iz celega sveta, opazuje iste

MOBILIZACIJA PROTI ABESINIJ JE SPRAVLJENA V TEK

RIM, Italija, 14. februarja. — Po drugi seji najvišjega vojnega sveta je bilo uradno naznanjeno, da je Italija pripravljena na dvoletno vojno z Abesinijo in da je namenjena izdati 10 milijard lir — (\$850,000,000). Nek visok uradnik zunanega urada, ki je rekel, da je zadnji odgovor abesinskega cesarja Haile Selassie-ja izzivalen, ni tajil, da Italija že prevaža svoje vojaštvo v Afriko. Prejšnji dan je isti uradnik to zanikal.

SVEČANOSTI NA DUNAJU

Na Dunaju so svečano obhajali spomin na padle žrtve. — Najvišji uradniki republike so se udeležili slovesnosti.

Dunaj, Avstrija, 14. febr. — Pod impozantno vojaško zaščito so najvišji uradniki avstrijske republike počastili spomin vojakov, ki so lansko leto padli v boju s socialisti.

Ko so avstrijski politični voditelji prisostvovali cerkvenim obredom v cerkvi sv. Stefana, so po dunajskih ulicah vojaške godbe igrale koračnice. Pred cerkvijo je vse dohodele zastražila policija in v cerkev je bil dovoljen dostop samo komaj 500 osebom, ki so sedele v zadnjih klopih.

Ko so se zastopniki vlade odpravili proti pokopališču, kjer je pokopanih 36 žrtev, ki so padle na vladni strani, je pričelo snežiti. Pri obredih je bilo navzočih v oddaljenosti 75 jardov samo 150 ljudi.

Predsednik Miklas in kancler Schuschnigg sta imela kratek nagovor.

Grobovi socialistov se nahajajo na drugi strani pokopališča. Sorodniki so jih smeli pod policijskim varstvom obiskati.

Industrijalec Fritz Hamburger, ki je star 66 let, je bil pred vojaškim sodiščem vsled udeležbe pri nazijski vstaji obsojen na dosmrtno ječo. Obdolžen je bil, da je nazijem dal denar za umor kanclerja dr. Dollfussa.

PROTEST PROTI ITALIJI

Pred italijanskim konzulatom v New Yorku se je vršila večeraj velika demonstracija. Pred poslopjem se je zbralo par sto črncev, ki so nosili plakate z napisi: — Mussolini, roke proč od Abesinije!

Policija je demonstrante razgnala.

manifestacije kot v letih pred svetovno vojno.

"Tu najdemo isto ljubosumnost in sovraštvo, iste intrige bojevitih politikov s poželjem po tuji zemlji".

Mobilizacija je dosedaj omejena na dve diviziji s skupno silo 30,000 vojakov. Kadar bo mobilizacija popolnoma izvedena, bo v Afriko poslanih še 250,000 vojakov.

Kot pravi neko poročilo iz Kaira, so v novem obmejnem spopadu med Abesinci in Italijani padli štirje Abesinci.

Vlada sedaj nabira 5000 zdravnikov, da jih pošlje v Afriko.

Bivši governer Cirenejske general Rodolfo Graziani je v Massauai, glavnem mestu Eritreje in bo najbrže imenovan za vrhovnega poveljnika italijanske vojske. General Graziani je tudi zatrl vstajo v Cirenejski.

Addis Ababa, Abesinija, 14. februarja. — Abesinija in Italija, sta se sporazumeli za nevtralno zono, kjer je prišlo do spopadov in da se postavi komisijska, ki bo določila mejo.

London, Anglija, 14. feb. — Zunanji minister Sir John Simon je v parlamentu rekel, da je Italija Angliji zagotovila, da se bo poslužila vseh sredstev, da se bo spopad mirnim potom. Anglija in Francija sta svetovali cesarju Haile Selassieju, da čim prej ugodi zahtevam italijanske vlade.

PRISELNIŠKI KOMISAR

Mr. Slavoj Trošt, ki se je bil podal pred Božičem na vabilo tedanjega ministra za socialno politiko dr. Novaka v domovino, se je vrnil na svoje mesto v New York. V domovini se je bavil z aktualnimi vprašanji tikajočimi se priseljencev.

Od izselniške službe v Beogradu in Zagrebu je dobil vse potrebne informacije ter je obiskal tudi novega ministra socialne politike in narodnega zdravlja dr. Draga Marušića, bivšega bana Dravske banovine.

Posebno se je zanimal za Dom starčkov v Jelsi v Dalmaciji, ki je velike važnosti za on naše ljudi, kateri so si prihranili v Ameriki nekaj denarja in žele preživeti večer svojega življenja v domovini, v udobnem stanovanju in zdravem podnebju. Stroški za prehrano, stanovanje in druge udobnosti v tem Domu znašajo le par dolarjev na mesec.

Pred povratkom v Ameriko je Mr. Trošt konferiral z dr. Fedorom Araničnikom, šefom izselniške službe, ter Milanom Marjanovičem, predsednikom Saveza Oris ter je v zvezi z njima izdelal točne načrte za svoje bodoče delovanje.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inostranstvo na celo leto	\$7.00
Na šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov. Dopolni brsk podpis in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi navedejo bivalne naslove, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3574

ITALIJA IN ABESINIJA

Italija je začela mobilizirati.

Ne proti Franciji ali Jugoslaviji, pač pa proti Abesincem v Afriki.

Abesinske obmejne straže so parkrat preteple italijanske stražnike v Somalski deželi, ki meji na Abesinijo. Ne vemo čemu, toda najbrž so Lahi po svoji stari navadi malo preveč silili preko meje.

Sicer je za zagonetno, kaj imajo Italijani opraviti ob mejah zamorske afriške države Abesinije.

Mussolini je mobiliziral dvestopetdeset tisoč vojakov in par sto aeroplanov in jih bo poslal proti afriškim zamorcem, ki ne žele ničesar drugega kot da bi bili gospodarji na svoji zemlji.

Abesinija in Italija sta članici Lige narodov. Če bi hotela Italija napovedati Abesiniji vojno, bi morala prositi Ligo za tozadevno dovoljenje. Liga bi ji seveda prošnjo odbila.

Liga je precej mogočna institucija, njeni principi so pa zelo prožni.

Vojne prepoveduje, dovoljuje pa takojmenovane "kazenske ekspedicije".

Ko je bila Japonska še članica Lige, ni smela Kitajski napovedati vojne.

Pod pretvezo "kazenske ekspedicije" je pa obstreljevala kitajsko mesto Šanghaj in zavzela tri ogromne kitajske province.

Pod slično pretvezo bo poslala tudi Italija svojo armado proti Abesincem.

Kot smo pred kratkim omenili na tem mestu, je Italija imela konci prejšnjega stoletja že enkrat opravka z Abesinci, katerim je tedaj vladal cesar Menelik.

Takratna vojna se je za Lahe strašno žalostno končala.

Abesinci so ujeli trideset tisoč Italijanov, ostale pa napodili v takšen beg, da so se šele v Egiptu ustavili.

Usoda ujetih vojakov ni bila zavidanja vredna. Brez srčne močnatosti so se podali v boj in so bili brez telesne poslani nazaj v domovino.

Takrat seveda Italija še ni imela letal kot jih ima danes. Pa tudi Abesinci niso imeli takrat takšnega orožja kakor ga imajo danes.

Angleške in francoske municijske tovarne so spravile lepe klobičke od prodaje najmodernejših topov in strojnih pušk abesinski armadi.

Mussolini išče že dolgo prilike, da bi v praksi preiskusil pogum, neustrašenost in bojevitost svojega fašističnega zaroda.

Ker je drugje ni mogel najti, jo je poiskal v osrčju Afrike.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vse naše dolgotrajne skušnje vam damo na voljo, da se potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Me prekrbimo vse, bodisi pranje za povratno dovoljenje, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo ceno.

Nedržavljan naj ne odlašajo do sedanjega trenutka, ker pravo dobi v Washingtonu povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Prihite torej takoj na brezplačno navodila in svetovanja, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

AVSTRILJSKI REŽIM IN KOROŠKI SLOVENC

Beograjska "Politika" objavlja v zvezi s pritožbo koroških Slovencev zaradi postopanja avstrijske vlade daljši članek, v katerem pravi med drugim:

Poleg oviranja obmejne prometa in šikaniranja naših državljanov pri prehodu preko meje, so zavzele avstrijske oblasti v zadnjem času posebno stališče, napram našim orjakom na Koroškem. Vsakodnevni primeri nasilja posameznih organov avstrijskih oblasti nad našim življenjem se kopičijo vse bolj. Treba je navesti samo par primerov, ki se vsakodnevno ponavljajo, da se najboljektivne razsvetljuje metode, ki se jih poslužujejo avstrijske oblasti, zasledujoč samo en cilj: da uničijo vse, kar je slovenskega in da predstavijo Koroško kot čisto avstrijsko pokrajino.

V Avstriji obstaja uradna politična organizacija "Patriotska fronta". Predstavniki te organizacije v zadnjem času brezobzirno napadajo Slovence in se ne ustavijo niti pred onim, kar je vsakemu človeku sveto. Primer, ki se je dogodil nedavno in čegar žrtve so nedolžna deca, učenci osnovne šole, najbolj jasno kaže, v kakih razmerah žive koroški Slovenci pod Avstrijo.

Dogodek se je pripetil v neposredni bližini naše meje, v občini Blato blizu Pliberka. Iz tamonje šole je šla večja skupina šolarjev domov. Na cesti so otroci dostojno pozdravili neko kmetico. Za šolarji je šel njihov učitelj Valentin Weser, ki je drugače poročnik "Patriotske fronte". Čim je učitelj slišal, da so otroci pozdravili kmetico s slovenskim pozdravom, je pozval vse otroke nazaj v šolo, jih tam do krvi pretepel ter več ur držal zaprte.

Par dni poprej se je odigral sličen primer v neposredni bližini naše meje. Tudi v tem primeru je bila junakinja mlada Slovenka. Ko so njenega brata, ki je sicer naš državljan, brez vsakega vzroka napadli avstrijski obmejni stražniki, misleč, da bodo lažje pridobili dekle v svoje ostančne namene, če bodo onesposobilili brata, je dekle goloroko prihitelo bratu na pomoč. Ko so stražarji njegovega brata že tako pretepli, da je bil brez zavesti, je dekle oba avstrijska stražnika razorožilo ter jih pognalo v beg. Takoj po tem dogodku sta brat in sestra seveda morala pobegniti preko meje. Naše oblasti so uvedle preiskavo, avstrijske oblasti pa si prizadevajo, da potlačijo zadevo.

Nedavno so v vas Globasnico vpadli avstrijski orožniki. Ko so pretepli več uglednih Slovencev, so aretirali bogatega posestnika Volbenka Cankla, ki je znan daleč naokrog kot pošteni in miren človek. Čeravno je minulo od tega že mesec dni, še danes nihče ne ve, kaj se je s Canklom zgodilo.

Največji krvoloki nad našimi rojaki v Avstriji so člani "Patriotske fronte". Ta organizacija je pod firmo katoličanstva uspela, da privabi v svoje vrste vsaj v začetku, dokler je še niso dobro poznali, tudi mnoge Slovence. Sedaj pa, ko so Slovenci spoznali pravi cilj te "katoliške" organizacije, seveda v masah izstopajo.

pajo. "Patriotska fronta" ima svoje glavne pisarne na Dunaju, za južno Avstrijo pa v Gradcu. Neki docent univerze ima kot šef propagande za inozemstvo posebno nalogo, da se zlasti briga za severno Slovenijo. Toda ona pešica Nemcev, ki žive v okolici Maribora in Celja, je srečna, da nima z Avstrijo nobenega opravka.

Kaj hočejo avstrijske oblasti doseči s takim preganjanjem koroških Slovencev, ni težko uganiti, ker je avstrijska vlada nedavno odkrila svoje namere. Objavljena je namreč statistika prebivalstva Avstrije, iz katere se vidi, da je na Koroškem namesto 100.000, kolikor jih dejansko živi na koroški zemlji, v uradni statistiki samo 30.000 Slovencev. Z nasilnim ljudskim štetjem, pri katerem ni odločala narodnost, marveč vladni organ, so enostavno izbrisali 70.000 Slovencev in jih proglasili za čistokrvne Nemce.

Kakšnih metod so se posluževale avstrijske oblasti pri ljudskem štetju, so listi že poročali. Razumljivo je, da je tak način ljudskega štetja izrazil pravo revolucijo med koroškimi Slovenci. Spricu pristranosti avstrijskih oblasti jim seveda ni preostajalo nič drugega, kakor da se pritožijo na Ligo narodov. Pritožba na Ligo narodov podrobno navaja razne primere nasilja in zahteva zaščito Lige narodov ter ukrepe, ki bodo prisilili avstrijsko vlado, da bo spoštovala pravice, ki jih je priznala narodnim manjšinam z mirno pogodbo.

Pritožba je bila takoj dostavljena avstrijski vladi. Liga narodov je zahtevala njen odgovor, toda avstrijska vlada je rabila polne štiri mesece, da sestavi svoj odgovor. Avstrijska vlada seveda vse oporeka in gre mirno preko dokumentiranih dokazov nečloveškega nasilja. Avstrijska vlada se je poprijela madžarskih manir v obveščanju z Ligo narodov in vsa dokazana dejstva enostavno oporeka brez protidokaza. Odgovor dunajske vlade je bil že dostavljen vsem članom sveta Lige narodov, ki je imenoval odbor trojice, da prouči pritožbo koroških Slovencev in odgovor avstrijske vlade. Po običajni proceduri mora odbor podati svoje poročilo svetu Lige narodov na prihodnjem zasedanju, ki bo meseca maja. Koroški Slovenci upravičeno upajo, da jim bo Liga narodov pripomogla do pravice, na katere imajo ne samo kot lojalni državljani Avstrije, temveč še posebej kot priznana narodna manjšina.

IŠČE SE Andrej Jerina, doma iz vasi Verd pri Vrhniki. Lansko leto je bil v W. Va. Kdor ve za njega, naj mu sporoči, da je njegov brat Martin umrl in bratov sin bi rad izvedel za njegove naslove. Sin se nahaja na domu v Braddock, Pa. (3x)

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET

PRVA LOKOMOTIVA

Na Angleškem sedaj grade novo lokomotivo, ki bo na las podobna prvi lokomotivi, katero je leta 1829 zgradil inž. Robert Stephenson v Darlingtonu. Ta novi posnetek prve lokomotive pojde v znanstveni muzej v South Kensingtonu. Postavili jo bodo zraven ostankov prvega stroja, ki počiva tam že od leta 1862.

Neki angleški inženjer je časopisju tole javil: "Natančno bomo posneli prvi stroj, da bo sedanji rod bolje vedel, kakšna je bila prva lokomotiva. Original je šeasoma bil hudo poškodovan. Ko so lokomotivo leta 1844 nehali uporabljati, je celih 8 do 10 let stala v neki lopi. Vse količkej vredne dele so s stroja pobrali; skoraj vsa medenina je izginila. Ko so leta 1862 stari stroj prepeljali v London, so poskusili dati mu prvotno zunanost. Toda pogrešane dele so slabo ponaredili. Pač pa sedaj lepo gre izpod rok sestavljanje novega posnetka starega stroja. Vse bo točno tako narejeno, kakor je naredil Stephenson."

Pri tej priliki opozarjajo listi, kako škoda je, če se stare stvari tako zavržejo. Kako redkokdaj vidite v muzejih kak voz iz Napoleonskih vojska. Še celo iz svetovne vojske je ohranjenih le malo vozil. In vendar bi bilo to tako zanimivo za znanee! To je znamenje, da ljudje ne gledajo naprej, ampak mislijo, da bo to, kar je danes, kar tako ostalo. Čez 50 let pa se bodo ljudje smejali marsikomu, čemur se mi danes čudimo!

NA ZNANJE:

Jugoslavanski konzulat v New Yorku ima na razpolago sledeče knjige: Zvesta četa; Vražje dekle; Skozi Sibirijo; Klic Gorjancev; Zadrugištvo, III. del; Koledar Kmetijske Matice (za leto 1934); Vodnikova Pratika (za leto 1934); Veterinarska higijena za živinorejce.

Vsa narodna društva in organizacije, čitalnice in cerkve kot pojedineci, ki žele te knjige, naj se obrnejo direktno na Kr. Generalni konzulat, da se jim brez plačeno pošljejo. Poštni stroški pa morajo biti povrnjeni v poštinih znamkah ali pa po Postal Money Order na naslov:

Royal Yugoslav Consulate
General,
1819 Broadway,
New York, N. Y.
(2x)

NEPRIJETNA DOGODIV-

ŠČINA

Res neprijetno dogodivščino je doživel te dni neki Čehoslovak v Parizu. Ko je šel ponoči preko Opernega trga, se je ob njem hipoma ustavil avtomobil. V njem sta bili dve mladi dami, ki sta ga prosili za ogenj. Nato sta ga povabili na majhno skupno vožnjo.

Ustavili so se v nekem baru v ulici Mont Tabor. Družba je naročila dva cocktaila in čašo piva. Ko je hotel mož čez nekaj časa plačati, so mu predložili račun za celih 184 fr. Gost, je ugovarjal proti takšnemu oduštvu in je ponudil 40 fr., kar je bilo še vedno pretirano, a je slabo naletel. Lastnica lokala je planila nanj in mu prisolila več zausnec. Tudi ostalo osebje bara ga je začelo pretepati in mu uropalo denarnico z 800 fr. Šel je na policijo, ki je še isto noč zaprla bar in aretirala lastnico ter dve drugi osebi. Preiskava je pokazala, da so v istem lokalu že datj časa na sličen način odirali in uropavali goste, a nihče ni stvar ovadil iz bojazni pred škandalom.

IN THE MATTER OF
SAKSER STATE BANK,
IN LIQUIDATION

Notice is hereby given, pursuant to an Order of Hon. Louis A. Valente, Justice of the Supreme Court of the State of New York, that an application

1) For an Order approving the accounts and expenses incurred by the Superintendent of Banks in connection with the liquidation of SAKSER STATE BANK from December 13th, 1932, to December 15th, 1934;

2) And for such other and further relief as to the Court may seem just and proper will come on to be heard at a Special Term Part I thereof of the Supreme Court of the State of New York in and for the County of New York in Room 300, County Court House, Pearl & Centre Streets, in the Borough of Manhattan, City of New York, on the 18th day of February, 1935, at 10 o'clock in the forenoon of that day.

A copy of the petition of the Superintendent of Banks, his account and other papers relative to the application are on file in the office of the Clerk of the County of New York and a copy thereof is on file in the office of the Superintendent of Banks of the State of New York at 80 Centre Street, Borough of Manhattan, City of New York, where the same may be inspected by any person interested therein.

Dated, New York, February 8th, 1935.
GEORGE W. EGBERT
Superintendent of Banks of the State of New York in charge of the liquidation of SAKSER STATE BANK

Peter Zgaga

Dosti prijateljev imam — hvala Bogu — med njimi je pa najbolj originalen littlefallški Matija.

Precej slovenske Amerike ga pozna, on pa pozna skoro vso Ameriko. Le redkokdaj si piše. Le če sva skupaj, je precej govorjenja in pripovedovanja.

To se pravi: on govori in pripoveduje, jaz pa molčim in poslušam. V besedo mu sploh ni tako lahko seči. Kdor mu pa seže, jih dobi s procenti nazaj. Včeraj mi je pisal, da se je ponesrečil in da si je par reber polomil. — Po neumnosti, ne pa po nesreči, — je pošteno dostavil.

Nato ga je pa moja prijateljica Marjana namazala in obvezala, kajti Marjana se precej zastopi na polomljena rebra.

Priložil mi je tudi sledeči izrezek iz "Glas Naroda":

List "Vreme" poroča, da je v subotičkem predmestju Velušču žena seljaka Vojisava Kopunovića povila zdrava dvojčka. Čuden primer je hotel, da sta istega dne dobili dvojčke tudi kmetova krava in kobila. Seveda se je vest o tem izrednem primeru razširila ne le po mestu, marveč po vsej okolici.

— To sem pokazal neki farmierici — zaključuje Matija pismo. — Dvakrat, trikrat je prečitala, nato je pa rekla v sveti jezi: — O ti prokleti Kopunovič! Saj pravim, dedci ste dedci. Sram naj vas bo!

Vedno sem bil sovražnik praznovanja, daji dajo nekateri mnogo na to. Mogoče bo koga zanimalo, v kako čudnem razmerju je Bruno Richard Hauptmann s številko 13 in zato bom navedel par primerov, ki pa seveda prav nič ne pomenijo.

Sodnik je izrekel nad Hauptmannom smrtno obsodbo dne 13. februarja.

Zagovarjal ga je Edward J. Reilly. Preštejte črke v njegovem imenu. Natančno 13 jih je.

Državno pravdnštvo je zastopal generalni državni pravdnik David T. Wilentz.

Koliko črk vsebuje njegovo ime? — 13.

Preštejte črke v imenu Anne Hauptmann, obsojenčeve žene, in prepišite se boste, da jih je — 13.

Neki možki, ki je baje videl Hauptmanna v usodepolno noči v bližini Lindberghovega doma je pričal:

— Bilo je precej temno, toda Hauptmanna sem razločno videl v obraz. Na licenčno ploščo njegovega avtomobila je padala črna sene. Cele plošče nisem videl, pač sem pa na nji natančno razločil štev. "13". Poroti je načeloval Charles Walton. Koliko črk je v njegovem imenu? — 13.

Dva porotnika sta bila prepričana o Hauptmannovi nedolžnosti in sta se uklonila večernemu prigravkarju ostalih desetih. Pišeta se: Ethel Stockton in Robert Cravatt. V vsakem imenu je po 13 črk.

Časniški poročevalec, ki je sedel v sodni dvorani za Hauptmannom, je sedel na sedzu št. — 13.

Državno pravdnštvo so zastopali: David T. Wilentz, Joseph Lanigan, Robert Peacock in Anthony M. Hauck.

Preštejte črke v njihovih imenih. Vsako ime ima 13 črk.

In naposled — stol, na katerem bo preživel Hauptmann zadnje trenutke svojega življenja, se v angleščini oficijelno imenuje — electric chair.

Tudi "electric chair" ima trinajst črk.

Kakor sem rekel, vse to nič ne pomeni, navzlic temu, je pa zelo značilno.

Za Velikonoc

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za	\$ 2.75	Din. 100	Za	\$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200		\$ 18.25	Lir 200	
\$ 7.50	Din. 300		\$ 24.60	Lir 300	
\$ 12.—	Din. 500		\$ 38.20	Lir 500	
\$ 23.85	Din. 1000		\$ 76.—	Lir 1000	
\$ 47.50	Din. 2000		\$ 152.—	Lir 2000	
			\$ 263.—	Lir 3000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo	\$ 5.—	morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	"	"	\$ 10.85
\$ 15.—	"	"	\$ 16.—
\$ 20.—	"	"	\$ 21.—
\$ 25.—	"	"	\$ 26.25
\$ 30.—	"	"	\$ 31.50

Prejemnik dobi v starem kroju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Čekle Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FREDERIC BOUTET:

HIPPOLYT

Po obedu so se preselili v salon. Bilo je še vedno jasno. Skozi odprta okna je prodiral iz globokega parka vonj večera. Mala gospa Livoyeva, vedno poetična, je vzdihnila, da je ta ura izmed vseh najlepša. Njen mož, dobre volje po izdatnem obedu, ji je od srca pritril. Oba sta prispela danes popoldne, povabljeni na štirinajst dni. Njuna gostiteljica, Vervagejeva, stara, ljubezniva zakonca, sta se zadovoljno spogledala. Bila sta vesela, da imata gosta, bila sta srečna zlasti zato, ker sta imela zopet doma svojo hčerko Simono. Tisti hip je mlada žena naličala kavo. Njen mož Pavel, krepak dečko z dolgimi brki, je sedel udobno zleknjen v naslanjaču in kadil. Tu je bila tudi gospodična Honore, suha in siromašna sestrična, ki so jo vabili iz sočutja. Zavičevalo je splošno pomirjenje.

Zunaj so se zaslišali koraki.

Hippolyt se vrača, — je dejal Vervage. — Odnesele je bil svoj kovček k vozniku. Dovolil sem mu, da lahko tu še prenoči...

Kaj ste mu odpovedali? — je vprašal Livoy.

Da, pred dobrim tednom. Naveličal sem se bil plačevati mu kot dobremu slugi, ki se spozna na svoje delo; to je nesposoben tepec.

Dame so pritrdile in začele pripovedovati svoje izkušnje s služničadjo.

Vrata so se odprla in vstopil je mladenič visoke postave.

No, Hippolyt, kaj pa hočete tu?

Vervage je ostrmel. Hippolyt je pokleknil. Vsi so se presenečeno spogledali.

Oprostite mi, — je zastokal Hippolyt. — Oprostite mi, gospod, gospa in vsi. Moram povedati to, sicer me bo zadušilo. Službo ste mi odpovedali po krivici, vendar bi pa tega ne bil smel storiti... Obžalujem to, moram vam povedati, kaj sem storil. Danes se bo zgodilo. Pridejo. V glavi se mi bo zmešalo!

Ves iz sebe je sklepal roke. Prestrašene ženske so se umikale.

Kaj pa je? Kaj se je zgodilo? Povej! — je zakričal Vervage.

Da, jaz sem storil to! — Obžalujem. Verjemite mi! Nocoj se bo zgodilo. Razbojnik! Zločinci! Iz Pariza prihajajo. To so isti, ki so vlomili v apartu pri Bernierovih. Vedno imajo vse že vnaprej dobro pripravljeno. Eden izmed njih, tisti šepasti, je že od prejšnjega tedna v mestu. Dal mi je za piščalo in govoril je z menoj...

Potem mi je zagrozil in zbal sem se. Bil sem pa tudi jezen, da mi je bila po krivici odpovedana služba. In tako sem se udal. Privolil sem... Vse sem mu povedal, o porušenem zidu zadaj v parku in o srebru, ki je spravljeno spodaj v jedilnici... In ključ, ki sem ga izgubil, imajo oni. Dejal sem jim sicer, da so tu gostje, toda odgovorili so:

Kaj zato, teh se ne bojimo. Hiša stoji na samem, daleč od mesta, z njimi opravimo hitro...

S seboj imajo maske in avto, da bodo lahko odpeljali plen. Obljubili so mi delež, pa ga nočem. Obžalujem, kar sem storil. Tega bi ne smel storiti...

Obmolnil je ves zasopel. Zelen od jeze je Vervage dvignil pest.

Lopov!

Zet ga je zadržal. Tudi on je bil zelo blede.

Pomirite se... Naznaniti moramo... odvrniti pretečo nevarnost.

Obvestite o tem orožniku, — je svetovala gospa Vervagejeva, drhteč od strahu.

Da, to bo še najboljše, odpeljite se takoj z avtomobilom v mesto, — je pritrdil Livoy.

Avto je v popravilu, — je dejal Vervage ves iz sebe. Ne, nekdo mora peš v mesto.

Obmolnil je in se ozrl na zeta.

Morda bi šel ti Pavle... saj ni tako daleč... Za dobroga pešca, kakor si ti, za lovca...

Lovec... nisem boljši od vas... Nekajkrat ustrelim ob otvoritvi lova, to je vse. In pravite: saj ni daleč... Štiri kilometre skozi gozd, v katerem so razbojniki... Sicer imam pa ranjeno nogo, šepam.

Vervage se je obrnil k Livoyu, ki je imel opraviti s svojo omedlevajočo ženo.

Vstani! Govori! — je zapovedal Vervage Hippolytu. — Koliko jih je, teh razbojnikov?

Osem ali devet, — je zastokal Hippolyt. — Rekli so mi, da pridejo pol ure po polnoči in da naj jih počakam... Ubili bi me, če bi zvedeli, da sem jih izdal...

A mi smo tu samo trije moški, — je zastokal obupani Vervage.

Tem več razlogov za to, da ne sme nihče oditi, — je dejal Pavel. — Organizirati moramo obrambo.

Trije možje so se začeli posvetovati. Sklepi so bili storjeni in takoj izvršeni. Skrbno so zaprli okna in zabarikadirali vrata. V prvo nadstropje v največjo sobo so znosili srebro in druge dragocenosti. Barikada, sestavljena iz stolov in divanov, je zaprla stopnišče. Ko je bilo to delo opravljeno, so se zbrali vsi s kuharico, sobarico in objokanim, skrušenim Hippolytom vred v veliki zgornji sobi. Oboroženi so bili z vsem orožjem, kar so ga našli doma: Vervagejeva lovška puška, revolver, ki je streljal, in drugi, ki je bil pokvarjen, dvojne burkelj, kuhinjski nož in biljardne krogle.

S puško v roki je Vervage neprestano opazoval Hippolyta. Njegov zet, oborožen z revolverjem (dobrim), je stražil temni park. Livoy, ki se je moral zadovoljiti z burkljami, je na tihem ogorčeno ponavljal, da ne gre vabiti ljudi, če jim preti taka nevarnost. Ženske so bile vse iz sebe.

Zdaj zdaj se mora zgoditi, kakor mi je dejal škilasti razbojnik, — je zašepetal Hippolyt z drhtečim glasom.

Kaj ne slišite, da se v parku nekaj premika?

Da, — je pritrdil Pavel

s stisnjenim grlom, — to je nekje pri kurniku.

Naj vzemo v kurniku kar hočejo, — je zašepetal. Vervage, čigar obraz je tvoril blede liso v sobnem mraku.

Če je sploh kaj šumelo v parku, je zdaj prenehalo. Simona je dobila potem hud živčni napad. Njena mati, gospa Livoyeva, in sobarica sta ji stregli. Ura je odbila eno... dve.

Kdaj se bo zdanilo... božje moj, kdaj se bo zdanilo? — je tarnala mala gospa Livoyeva. — Zebe me, — je pripomnila.

Mene tudi, — je dejal Livoy. In skozi zobe: Krasen večer!

Vse je hudo zeblo. Po temi so poiskali odeje na posteljah, da bi se zavili. Za Hippolyta se ni nihče zmenil, on je trdno spal v kotu.

Šlednjic je napočila jutranja zarja in solnce je vželo. Po obrazih, blelih od utrujenosti in strahu, so razlili solnčni žarki neizmerno blagodejno olajšanje. Dan! Vervage je vzravnal svoj otrpli hrbet.

Skuhajte čokolado! — je naročil. — Pavle, z menoj pojdi v park pogledat, kaj se je zgodilo. Livoy, vi ostanete pri damah. Ta falot Hippolyt pojdi z nama.

Morali so podreti barikado, če so hoteli priti iz hiše. Vervage in njegov zet sta bila oborožena in s Hippolytom sta zaprli okna in zabarikadirali vrata. V prvo nadstropje v največjo sobo so znosili srebro in druge dragocenosti. Barikada, sestavljena iz stolov in divanov, je zaprla stopnišče. Ko je bilo to delo opravljeno, so se zbrali vsi s kuharico, sobarico in objokanim, skrušenim Hippolytom vred v veliki zgornji sobi. Oboroženi so bili z vsem orožjem, kar so ga našli doma: Vervagejeva lovška puška, revolver, ki je streljal, in drugi, ki je bil pokvarjen, dvojne burkelj, kuhinjski nož in biljardne krogle.

S puško v roki je Vervage neprestano opazoval Hippolyta. Njegov zet, oborožen z revolverjem (dobrim), je stražil temni park. Livoy, ki se je moral zadovoljiti z burkljami, je na tihem ogorčeno ponavljal, da ne gre vabiti ljudi, če jim preti taka nevarnost. Ženske so bile vse iz sebe.

Zdaj zdaj se mora zgoditi, kakor mi je dejal škilasti razbojnik, — je zašepetal Hippolyt z drhtečim glasom.

Kaj ne slišite, da se v parku nekaj premika?

Da, — je pritrdil Pavel

s stisnjenim grlom, — to je nekje pri kurniku.

Naj vzemo v kurniku kar hočejo, — je zašepetal. Vervage, čigar obraz je tvoril blede liso v sobnem mraku.

Če je sploh kaj šumelo v parku, je zdaj prenehalo. Simona je dobila potem hud živčni napad. Njena mati, gospa Livoyeva, in sobarica sta ji stregli. Ura je odbila eno... dve.

Kdaj se bo zdanilo... božje moj, kdaj se bo zdanilo? — je tarnala mala gospa Livoyeva. — Zebe me, — je pripomnila.

Mene tudi, — je dejal Livoy. In skozi zobe: Krasen večer!

Vse je hudo zeblo. Po temi so poiskali odeje na posteljah, da bi se zavili. Za Hippolyta se ni nihče zmenil, on je trdno spal v kotu.

Šlednjic je napočila jutranja zarja in solnce je vželo. Po obrazih, blelih od utrujenosti in strahu, so razlili solnčni žarki neizmerno blagodejno olajšanje. Dan! Vervage je vzravnal svoj otrpli hrbet.

Skuhajte čokolado! — je naročil. — Pavle, z menoj pojdi v park pogledat, kaj se je zgodilo. Livoy, vi ostanete pri damah. Ta falot Hippolyt pojdi z nama.

Morali so podreti barikado, če so hoteli priti iz hiše. Vervage in njegov zet sta bila oborožena in s Hippolytom sta zaprli okna in zabarikadirali vrata. V prvo nadstropje v največjo sobo so znosili srebro in druge dragocenosti. Barikada, sestavljena iz stolov in divanov, je zaprla stopnišče. Ko je bilo to delo opravljeno, so se zbrali vsi s kuharico, sobarico in objokanim, skrušenim Hippolytom vred v veliki zgornji sobi. Oboroženi so bili z vsem orožjem, kar so ga našli doma: Vervagejeva lovška puška, revolver, ki je streljal, in drugi, ki je bil pokvarjen, dvojne burkelj, kuhinjski nož in biljardne krogle.

S puško v roki je Vervage neprestano opazoval Hippolyta. Njegov zet, oborožen z revolverjem (dobrim), je stražil temni park. Livoy, ki se je moral zadovoljiti z burkljami, je na tihem ogorčeno ponavljal, da ne gre vabiti ljudi, če jim preti taka nevarnost. Ženske so bile vse iz sebe.

Zdaj zdaj se mora zgoditi, kakor mi je dejal škilasti razbojnik, — je zašepetal Hippolyt z drhtečim glasom.

Kaj ne slišite, da se v parku nekaj premika?

Da, — je pritrdil Pavel

s stisnjenim grlom, — to je nekje pri kurniku.

Naj vzemo v kurniku kar hočejo, — je zašepetal. Vervage, čigar obraz je tvoril blede liso v sobnem mraku.

Če je sploh kaj šumelo v parku, je zdaj prenehalo. Simona je dobila potem hud živčni napad. Njena mati, gospa Livoyeva, in sobarica sta ji stregli. Ura je odbila eno... dve.

Kdaj se bo zdanilo... božje moj, kdaj se bo zdanilo? — je tarnala mala gospa Livoyeva. — Zebe me, — je pripomnila.

Mene tudi, — je dejal Livoy. In skozi zobe: Krasen večer!

Vse je hudo zeblo. Po temi so poiskali odeje na posteljah, da bi se zavili. Za Hippolyta se ni nihče zmenil, on je trdno spal v kotu.

Šlednjic je napočila jutranja zarja in solnce je vželo. Po obrazih, blelih od utrujenosti in strahu, so razlili solnčni žarki neizmerno blagodejno olajšanje. Dan! Vervage je vzravnal svoj otrpli hrbet.

Skuhajte čokolado! — je naročil. — Pavle, z menoj pojdi v park pogledat, kaj se je zgodilo. Livoy, vi ostanete pri damah. Ta falot Hippolyt pojdi z nama.

Morali so podreti barikado, če so hoteli priti iz hiše. Vervage in njegov zet sta bila oborožena in s Hippolytom sta zaprli okna in zabarikadirali vrata. V prvo nadstropje v največjo sobo so znosili srebro in druge dragocenosti. Barikada, sestavljena iz stolov in divanov, je zaprla stopnišče. Ko je bilo to delo opravljeno, so se zbrali vsi s kuharico, sobarico in objokanim, skrušenim Hippolytom vred v veliki zgornji sobi. Oboroženi so bili z vsem orožjem, kar so ga našli doma: Vervagejeva lovška puška, revolver, ki je streljal, in drugi, ki je bil pokvarjen, dvojne burkelj, kuhinjski nož in biljardne krogle.

Vesti iz Primorja.

Tri nove konfinacije.

Kakor kažejo vesti, ki prihajajo zadnje čase iz krajev onstran naše zapadne meje, se je fašistični režim proti jugoslovanskemu prebivalstvu v Italiji spet znatno poostri. Poročali smo že o več konfinacijah naših ljudi, očitno pa pokrajinske konfinacijske komisije še vedno niso izčrpale svojega gradiva. Poleg vsega prihaja v tem področju fašističnega režima do veljave še neki novi moment. Običajno so doslej pošiljali naše ražimu ne ljube ljudi pa tudi italijanske antifašiste v pregnanstvo na osamljeno otočje v južnem Tirenskem morju ali v zapuščene kraje južnih pokrajin, so-deč po novejših konfinacijah pa so izbrali sedaj za pregnan- ce nezdružbe in še bolj zapuščene kraje v svojih afriških kolonijah.

Poslednje tri konfinacije je odredila goriška konfinacijska komisija proti našim rojakom Antonu Čuku, Karlu Rudolfu in Viktorju Krivecu.

Anton Čuk, ki ima manjše kmečko posestvo v Predgrizah pri Črnem vrhu, je star že okrog 50 let. V vojni je bil ranjen in je zaradi tega prejemal tudi neznatno invalidnino. V skrbah, da je ne izgubi, ker mu je bila v današnjih časih dragocen dohodek, se ni nikoli bavil s politiko in je živel zgolj za svojo številno družino. Zato je njegova aretacija — prišli so ga skupno z Rudolfom — vzbudila toliko večje začudenje. Obsojen je bil na tri leta konfinacije.

Tudi Karel Rudolf je kmet, doma v Lomeh pri Črnem vrhu, star pa šele 37 let. Njega so obsodili na tri leta in šest mesecev pregnanstva. Oba sta bila konfinirana v nekem koncentracijskem taborišču v Libiji, kamor so ju po vesteh iz Gorice tudi že odvedli.

Viktor Krivec, ki je po poklicu brivec in doma iz Prapetnega pri Tolminu, se je pa zadnje čase mudil v Jugosla-

viji in je pred kratkim našel tudi skromno službo v neki vasi na Gorenjskem. Za božične praznike se je odpravil domov. Takoj po porohodu — 28. decembra so ga karabinerji aretirali in odpeljali v Gorico. Več tednov ni nihče izvedel, kaj se je z njim zgodilo. Sedaj je prišla vest, da so ga pred kratkim konfinirali za tri leta. Kraj, kamor ga bodo poslali, pa še vedno ni znan.

Fašistični posebni tribunal.

Fašistično posebno sodišče za zaščito države zaseda v poslednjih dveh letih večinoma za zaprtimi vrati. Pred vsem ne prihajajo več v javnost vesti o procesih proti vojaškim volonom in jugoslovanskim ter nemškim "tujerodcem", ki jih je zanesla usoda državljano- nov druge vrste pred sodišče, ker so se spozabili in govorili, mislili in delovali v duhu manjšin, ki jim pripadajo. Kljub tajnemu postopanju pa od časa do časa vendarle prodre v svet tudi kaka drobna vest o teh nesrečnejših, ki jih je fašistični tribunal s svojimi obsodbami obeležil kot — zločin- ce.

Koncem preteklega leta so listi mnogo poročali o usodi Francisa Pivka, Franca Rejca, Jakoba Rudolfa in drugih naših ljudi iz črnoviške okolice, ki so jih karabinerji sredi septembra aretirali, ker so jih osumili, da so hranili več slovenskih leposlovnih knjig. Po hudih peripetijah, zaradi katerih sta najhuje trpela že ovisli krojaški mojster Pivk in še mladi Rejec, so jih spravili v koprsko zapore. Nekateri izmed njih so medtem izpustili, omenjene tri pa so pred kakimi štirinajstimi dnevi nenadoma odvedli v Videm, kjer so jih ponovno zaslišali, nato pa takoj v Rim. V zaporih "Regina Coeli" čakajo sedaj, da jih postavijo pred posebni tribunal.

Prav te dni se je, kakor so izjemoma in prav kratko na-

povedali tržaški listi, pred posebnim sodiščem vršil proces proti skupini fantov iz Koperščine. Obtoženi so bili Ferdinand Nemeč, Josip Bolčič, Anton Cijak, Angel in Benjamin Pobega, Ernest in Nazarij Vatrovac, Lovrenc Vidal in Anton Zidar, da so bili včlanjeni v neki protitalijanski organizacijo in da so do septembra 1933 izvršili tudi več dejanj, ki so po zakonu kazniva. Obsojeni so bili Ernest Vatrovac na 12 let, Lovrenc Vidal na 10, Nazarij Vatrovac na 8, Nemeč na 7, Pobega na 5, ostali pa na triletno ječo. Obsojenec sta bili v smislu poslednjega amnestijskega dekreta odpušteni po dve leti kazni.

Tržaška "Societa Dalmatica"

Je letos izredno delavna. Na vse načine dela propagando za "za- sužnjeno" Dalmacijo, v prvi vrsti pa s predavanji, ki so običajno izredno dobro obiskana in ki jim vselej prisostvujejo tudi zastopniki krajevnih civilnih in vojaških oblasti. Tako je pred dnevi govoril o "dalmatinskih vojskavih v službi Serenissime" (Benetk) neki Arduino Berlam. Predavanje je poslušal med drugimi tudi poveljnik tržaškega mesta general Pirzio Birelli, ki je predavatelju izrazil svojo posebno pohvalo za njegovo delo v korist Dalmacije. Berlam je, kakor poroča "Picolo", v svojem predavanju zatrjeval, "da so Dalmatinci v neprestanih in zapletenih borbah v srednjem veku, tako pod praporom sv. Marka kakor pod zastavo samostojne republike v Dubrovniku in Boki Kotorski, vedno branili latinsko civilizacijo proti orientalskemu ali slovanskemu barbarstvu. V zahvalo so Benetke po njih imenovale eno najlepših svojih obrežij — Riva degli Schiavoni (obrežje sužnjev)... "Prav je", je zaključil predavatelj svoja izvajanja, "da se spominjamo bojne slave naših prednikov, da se še bolj utrdimo v samozavestnem nastopu proti sovražnikom države, saj ste videli, koliko lahko doseže pametna in močna vlada za asimilacijo tujerodnega prebivalstva, kadar mu zna vdahni- ti ponos in zavest, da služi pod slavno zastavo".

Je pred dvema letoma se je začela pojavljati med lisicami v švicarskem kantonu Schaff- hausnu neka kuga, ki je bila kriva, da se ulovljene živali ni- so dale porabiti. Takrat so mi- slili, da bo Ren bolezen lokaliziral na ta kanton, toda sedaj se širi že na obeh straneh reke čedalje bolj. Od kod ta bolezen, ni še znano. Nekateri menijo, da izvira morda od jazbeca, ki prebiva običajno skupaj z li- sico in mu v Švici zdaj dajo precej miru. Bolezen je pa zelo huda in morajo živali zaradi nje gotovo zelo trpeti.

BOLEZEN MED ŠVICARSKI- MI LISICAMI

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

SPISI NABOŽNE VSEBINE

BOŽJA POT MATERE BOŽJE	31 strani. Cena	20
FABIOLA. Cerkev v katakombah. 222 str. Cena	45	
DUHOVNI BOJ. 384 strani. Cena	50	
MESLJA. 100 strani. Cena	50	

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

NA BEGU PRED NAZIJSKO OSVETO

Ko se je izvedelo, da je izpadlo glasovanje v Posaarju v prilog Nemčije, so skoro vsi tisti prebivalci, ki so bili proti Nemčiji, pobegnili v Francijo, boječ se nazijske osvete. Na sli- ki vidite skupino beguncev v mestu Forbach na Francoskem.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

27

— Tako? Potem že mora tako biti, da mi samo v očeh tako sije. Ali pa se samo na roki tako vidi. — Denar potisne v žep. — In kaj hočem še reči? Kaj ne, in če bi šlo okoli kako povpraševanje — ti ni treba več vedeti, da sem včeraj po delu okoli osmih odšel. Sedem ur sem potreboval gori do "Rdečine". Dovolj dolgo. Toda tak Bog je težak. Pribil sem ga na križ, pred dnevom sem bil gotov, sem zopet vzel pot pod noge in sem bil zopet doma okoli devete ure. Da sem pot od križa navzdol do tvoje hiše pretekel v polčetrti uri, tega ti ni treba vedeti.

Eggebauer široko odpre oči in maje z glavo.

— In poglej me, kako izgledam! Da veš, ako bi te kdo vprašal. Kaj ne — ne! Na obrazu nimam nobenega prahu saj, nobenega madeža krvi na obleki.

Eggebauer, ki je dobil barvo, kot bi mu kdo obraz namazal z apnom, jeclja:

— Ljubi Bog, Polzer, kaj pa si storil?

— Kar sem desetkrat napravil v vojni, če me je kdo hotel prijeti. — S pestjo sune v zrak in oči mu bleste kot žrjavica. — Moralo se je zgoditi.

— Polzer, Polzer! — stoka kmet ter udari z rokami.

— Jezik za zobmi! Ako kdo sliši, ki bi dalje govoril, pride polovica krivde na tebe. In kje stanuje Freimann, veš! Že nekaj tednov ima novo kolo, staro je zlomil na Mattauserju, ki je pred Božičem zaklal samostanskega hlapca. In zato se varuj! Pomagal sem tebi in sam sebi. Sedaj morava tudi nositi na dveh hrbtih.

Wolfrat se obrne k vratom.

Eggebauerju se šibe kolena; hotel je steči za solarjem, toda nobenega koraka ne more prestopiti.

— Polzer! — kliče. — In lok? Ga za božjo voljo menda nisi izgubil! Da bi ga našel kdo nepravil.

— Ne! Sem ga zopet poiskal in sedaj leži v potoku v največji globini, s privezanim kamenom, katerega ne more nobena voda pognati v višino. Hotel bi, da bi še kaj drugega ležalo poleg. Toda iz sebe ne morem potegniti.

S pestjo se udari po prsih, še enkrat molče pokima v pozdrav in gre iz hiše.

Sedaj se ne zavijti čez vrtno mejo, temveč gre nazaj na cesto ter stopi na svojo najeto zemljo skozi vrata v plotu. V kotu vrta leta Lipe za kokodakajočimi kokoši. Wolfrat ga hoče poklicati; toda zmaje z glavo:

— Fantek se danes ne sme dotakniti moje roke. — Boječe stopi v hišo; v odprti veži leži solnce; ko stopi Wolfrat čez prag, pokrije njegova senca svetlo črto. In, kako tiho je vse! Nikdo ne zakliče njegovega imena, nikdo mu ne pride nasproti! Otrok najbrže spi, si misli, in ne marata ga zbuditi. Sezuje čevlje in stopi v sobo.

Poleg postelje sedi žena v spletenem stolu.

— Dober dan, Zefa! — pravi potr.

Žena mu ne odgovori, obe roki ima sklenjeni v naročju, razpušeni lasje ji vise preko ramen in z izbuljenimi očmi, ki so bile zaradi solza že tudne, mu gleda nasproti.

— Toda, govori saj kako besedo! Kako ji je?

Zefa hoče govoriti, toda njene ustnice se samo tiho gibljejo; nato pa nenadoma glasno krične.

Wolfrat pogleda otroka in kar je videl, ga pretrese po vseh udih.

— Potolazi se, potolazi se, Zefa! — jeclja in iz žepa potegne usnjat mošnjček, ki je imel rjave madeže in je šumel v njegovih rokah. — Potolazi se, Zefa! Poglej, nekaj sem prinesel domov, kar mora pomagati. Tudi oskrbnikovemu otroku je pomagalo. Daj mi žlico!

— Polzer! — zakriči Zefa ter s tresočimi rokami seže v lase. — Najin otrok! Najin ljubi otrok! O, moj Bog, moj Bog!

— Zefa!

Skoči k postelji in potegne rjuho, v katero je bilo zavito nepremično telo. Pepelnato sivo prebledi njegov obraz, z eno roko se prime za srece, z drugo pa izpusti mošnjček, iz katerega v debelih kepah pada na tla kri, ki je bila v njem. In brez glasu, kot bik, ki ga je zadel bet na čelo, se zgrudi na tla.

— Polzer! — zastoka Zefa in se skuša dvigniti.

Ali je bil to vzdih ali hripav krah, ki se je stresal skozi njegove ustnice in je njegove zmedene besede napol dušil?

— In vse je zastoj, vse, vse! Prav je! Da, tako je moralo priti. Sedaj leži moj otrok tukaj. In tam gori leži drugi v krvi.

— Sveti gospod Jezus! — stoka Zefa. — Polzer! Polzer!

Ves zmeden pogleda in groza stresa njegovo telo. Že toliko je povedal. Sedaj ji je moral vse povedati. Z obema rokama jo objame, ihte stisne svoj obraz v njeno naročje in z votlim, naglim glasom prizna svoje dejanje. Vse ji pove: kaj ga je zapeljalo k divjemu lovu, kako se je vse gori dogodilo in kako mu je ostala samo izbira med bedo, ječo, bičem — in med tem, kar je storil.

Zefa sedi belega obraza, kot mrlič, in njene roke, ki leže na njegovi glavi, se tresejo. In ko umolkne, poseže v raztrgane blazine ter prime trdno, mrzlo roko svojega otroka.

— Zahvali se svojemu ljubemu Bogu, moj ljubi otrok, da ti tega ni bilo treba doživeti!

— Zefa! — zastoka Wolfrat.

Zefa nagne svoj obraz proti njemu in pravi prav tiho:

— Ali pa tudi veš, Polzer! Ali sploh veš, kaj si storil? Ne samo enega si ubil. Nas vse, sebe in mene in svojega ubogega sina in —

Wolfrat pritiska svojo roko na njena usta.

— Ne, Zefa, ne! Nikdo ne ve. Samo eden, ki se mora sam bati govorce. In če me raztegnejo na natezalnico, ne bom povedal. In ničesar drugega nisem storil, kot Boga pribil na križ. In če bi tudi on še živel in bi zopet prišel...

(Dalje prihodnjič.)

PARADA SKAVTOV V AVSTRALIJI

Pred kratkim se je vršila v Melbourne, Avstralija, velika skupščina skavtov iz vseh delov angleškega imperija. Na sliki je del povorke, ki se je je udeležilo nad 10,000 skavtov.

SKRIVNOSTI VOHUNOV

V zadnjih dveh letih so v raznih evropskih državah prišli kakih 600 vohunov. Javna tajnost je, da se še danes mnogo ljudi peča s špionazo, katere je poprej v mirnih časih bila le malo znana. Tajni agent, ki se peča z zalezovanjem vojnih vohunov, popisuje nekaj vohunskih zvijač.

Pred kratkim so v Nemčiji ugotovili, da sovjetski vohuni pošiljajo svoja poročila v Rusijo v trdokuhanih jajcih. Ta jajca pomešajo med sveža jajca, katera so namenjena za jrg. Ko so preiskali lupine teh jajc in jih olupili, so na kuhinjskem beljaku pod lupino zaznali različno temno pisanje. Natančnejša preiskava je potem ugotovila tole: Ako zmešas sladkor in galun, dobiš iz tega tekočino, s katero lahko pišeš po jajcu. Ta pisava se na jajčni lupini nič ne pozna. Ko pa je jajce skuhan, je pisava vidna na kuhanem beljaku v notranjosti.

Brez posebnih težav se skrivajo stenografirana poročila v sivih oblek in perila. Siv je enkrat lahko dolg, enkrat pa kratek, prav tako, kakor so Morsejevi znaki. Tako sestavljeni šivi lahko pomenijo toliko, kakor brzojavljene vesti. Nemogoče pa je nadzorovati vezenine. Tu lahko vsaka vez pomeni svojo črko. Fino šivano perilo neke volunke je dalo več sto besed dolgo poročilo. Vohunko so prijeli le zaradi tega, ker se je ženski detektivki, katera jo je preiskala, zdelo sumljivo, da fine vezenine in čipke ter natančni šivi na perilu niso v skladu z razmeroma slabim blagom njenega perila.

Svetlobne signale lahko danes pošilja vohun že pri polni dnevni svetlobi več kilometrov daleč. To stori lahko s tako zvanim "infra rdečimi" svetilkami. Te signale pa bo podnevi opazil samo tisti, kateri nosi nalašč za to napravljena očala. Vohun, ki sedi v hiši kakega sovražnega mesta, ponoči lahko daje signale skozi dimnik, in sicer s tako svetilko, ki ima infra-rdeče žarke. Te signale morejo opaziti samo letala, ki lete visoko v zraku.

Ko se je v Ženevi Zveza narodov posvetovala o mandžurskem vprašanju, so japonski agentje hotelskim slugam in sobaricam dajali imenitne napitnine samo zato, da so jim ti oddajali papirne odpadke iz papirnih košev vseh ženevskih

hotelov, v katerih so stanovali diplomati. Japonska delegacija pa je v hotelu "National" imela poseben urad, v katerem je bila vrsta jezikovnih strokovnjakov študirala požarnje besede v 40 jezikih popisanih in načečkanih lističev.

V rusko-japonski vojski so Rusi izgubljali zaradi tega, ker je rusko uradništvo bilo tako podkupljivo. Japonci so za večji ali manjši denar lahko kupili vsako rusko vojaško skrivnost. Čimbolj tajen in čim važnejši je bil kak dokument, tega več so Japonci zanj plačali. Napisano je bilo na aktu: — "Zaupno!" Japonci so kmalu zvedeli za vsebino. Zapisali so: "Strogo tajno!" Japonci so vse zvedeli. Naposled so ruske oblasti začele označevati za "zaupne", "tajne" in "zelo tajne" le take akte, ki so bili brez pomena. Prav važne so pa pošiljali brez označbe, kakor bi nič ne bilo. To je pa pomagalo.

Vohunka, preoblečena v postrežnico, je snajžila okna nekega evropskega poslanstva v sovražnem mestu. Natančno so jo opazovali, ko je odhajala z dela domov in vedno so jo preiskali, preden je odšla. Nikdar pa niso nič našli. Toda kaj je pomagala vsa preiskava, ko pa je ženska z belo kunjjo, s katero je brisala okna poslanstva, dajala signale človeku, ki je sedel v sobi nasprotne hiše in zapisoval njene signale. Znaki so bili dogovorjeni: Kadar je z belo kunjjo šla po oknu od zgoraj navzdol, je to pomenilo nekaj drugega, kakor če je šla s kunjjo po oknu od leve na desno itd.

Vohuni so kmalu iznašli, da je mogoče nevidno pisavo ustvariti na ta način, da tablete aspirina raztope v vodi. S to tekočino so pisali in nihče ni videl pisave, dokler papirja ni razsvetila ultravioletna svetilka. Večkrat se zgodi, da vohuni svoja poročila zavijejo v male pločevinaste stročnice, ki so tako majhne, da jih lahko vtaknejo v nosnico, ali pa jih privežejo na koncu trakov za čevlje. Včasih imajo svoje zapiske spravljene tudi med tobakom v pipi, kar je zelo ugodno, ker lahko pipo prižgo in tako s tobakom zgori tudi nevarni papir, če grozi nevarnost.

Vse to si izmišljajo ljudje in se podajajo v smrtno nevarnost zaradi zlatega mamona.

MLADA PUSTOLOVKA

V začetku januarja je ušla iz Weiden na Gradiščanskem 21letna Helena Huberjeva, hči tamkajšnje poštarice, s 5100 šilingi, ki jih je vzela iz poštne blagajne. Tri tedne je trajalo, da je postala dunajska policija pozorna na mlado "dekle iz tujine", ki je bila stalen in zelo velikodušen gost vsakovrstnih plesnih kavarn in nočnih lokalov. Nje opis se je skladal z opisom izginule Huberjeve in tako jo je policija spravila v svoje pesti.

Zasliševanje mlade pustolovke je bilo zelo zanimivo. Brez nadaljnega je priznala, da je mater iz poštne blagajne ukradla tisto veliko vsoto in šla iz "dolgočasnega gnezda",

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REKREACIJSKE KARTICE, IN POJASNILA ZA POTovanja

da bi malo uživala "življenje". Uživala ga je pa v tem času na zelo velikopotezen način.

Z avtobusom se je odpeljala najprvo na Dunaj in od tam na Koroško, kjer živi možki, ki se osebno sicer ne poznata, a si dopisujeta. Ni prišla do nje, ker so jo ustavili snežni zameti v Beljaku, kjer si je za 600 šilingov kupila plašč, dve obleki, več perila in kovčeg. Potem se je vrnila na Dunaj, ker je najela za 140 šilingov stanovanje v elegantnem penzionu. Pod izmišljenim imenom je začela živeti kakor posvetnica.

Vsak večer je obiskala nočne lokale, zbirala družbo okrog sebe in plačevala gigolom, dekletom in godbenikom zapitke, ki so znašali kdaj tudi nekoliko sto šilingov. Denar je razmetavala s polnimi rokami, berači so dobivali od nje po navadi po 5 šilingov, v svojem stanovanju je vzdrževala neko sošolko, ki jo je slučajno srečala, in nekega plesalca, s soferji, ki so jo prevažali po mestu, so pili in jedli tudi na njen račun. Dve obleki je podarila svoji sošolki, a v njeni garderobi se to ni dosti poznalo, saj je imela še 15 drugih toalet. Domov ni prišla nikoli pred 2. ali 4. uro zjutraj.

Pri tem razsipnem življenju ji je denar začel kmalu kopneti, pa se je preselila že po dveh tednih v skromno sobo, kjer bi morala plačevati 40 šilingov najemnine. Takrat je imela v žepu samo še 25 šilingov, pa se je nadejala, da si dobi službo. Službe si je iskala z avtomobilom. Baš ko je pognala zadnji novec, so jo aretirali.

21. februarja:	Saturnia v Trst
22. februarja:	Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg
23. februarja:	Champlain v Havre
27. februarja:	Manhattan v Havre
Rex v Genoa
1. marca:	Majestic v Cehbourg
2. marca:	Ille de France v Havre
6. marca:	Albert Bullin v Hamburg
President Harding v Havre
8. marca:	Berengaria v Cherbourg
Bremen v Bremen
Westerland v Havre
9. marca:	Paris v Havre
Roma v Genoa
13. marca:	Deutschland v Hamburg
Washington v Havre
15. marca:	Olympic v Cherbourg
16. marca:	Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa
20. marca:	Hamburg v Hamburg
Vednam v Boulogne
Pres. Roosevelt v Havre
22. marca:	Pennland v Havre
Majestic v Cherbourg
23. marca:	Ille de France v Havre
27. marca:	New York v Hamburg
Saturnia v Trst
Manhattan v Havre
29. marca:	Berengaria v Cherbourg
Bremen v Bremen
30. marca:	Paris v Havre
Stuttgart v Hamburg
Rex v Genoa

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja". "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihja in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI !!

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 594 strani, s slikami
Vseblina:
Jezero smrti; Moj romap ob Nilu; Kako zem v Mekko romal; Pri Samarihi; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEM SUDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami
Vseblina:
Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema oguljema
Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani
Vseblina:
Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nasr
Cena1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani
Vseblina:
Kovač Šimen; Zaročja z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani
Vseblina:
Brata Aladžija; Koča v notehski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

Ž U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani
Vseblina:
Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

WINETOV

1. knjig, s slikami, 1753 strani
Vseblina:
Prvičrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-El, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komanči in Apači; Na novarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena3.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vseblina:
Iseljenci; Yuma šetar; Na medu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči
Cena3.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES